

Αυθεντική ευαισθησία

**«Γιάννης Σαρεγιάννης
και η έννοια της ασθένειας»**

ΕΠΙΜ. ΚΩΣΤΑΣ ΚΡΙΜΠΑΣ

«ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ»,

ΣΕΛ. 226, ΔΡΧ. 4.000

**«Είναι μια φωτεινή εστία που σβήνει,
ένας καλύτερος από μας που φεύγει»**

*(από συλλυπητήριο γράμμα του Σεφέρη
προς τη γυναίκα του Σαρεγιάννη)*

Ενα ξεχωριστό ανάστημα της πνευματικής μας ζωής, σε πολύ λίγους όμως γνωστό, ο Γιάννης Σαρεγιάννης, είχε αρχίσει, 37 χρόνια από το θάνατό του (11 Νοεμβρίου 1962) να κινδυνεύει να καλυφθεί από το πέπλο της λησμοσύνης.

Το γεγονός πως ήταν ο θεμελιωτής της φυτοπαθολογίας στην Ελλάδα και ο διεισδυτικός κριτικός του Καβάφη, αλλά και λαμπρός πανεπιστημιακός δάσκαλος, ήταν μόνο οι γνωστότερες πλευρές μιας σοφής, πολυεπίπεδης και

πολυσύνθετης πνευματικής προσωπικότητας, που οι γνώσεις της δεν περιορίζονταν μόνο στην επιστήμη του, αλλά εξαπλώνονταν και στις φυσικές επιστήμες, καθώς και στους περισσότερους κλάδους των ανθρωπιστικών και κοινωνικών επιστημών.

Η μεγάλη του μόρφωση ήταν επιπλέον περικοσμημένη με «αυθεντική ευαισθησία», όπως έχει γράψει γι' αυτόν ο Σεφέρης.

Είναι ευτύχημα που το Μορφωτικό Ίδρυμα της Εθνικής Τραπέζης έδωσε την ευκαιρία στον καθηγητή Κώστα Κριμπά να δημοσιεύσει το βιβλίο του «Γιάννης Σαρεγιάννης και η έννοια της ασθένειας», στήνοντας στον Σαρεγιάννη «Μαυσωλείο λαμπρό».

Στο βιβλίο του ο Κριμπάς βιογραφεί, σ' ένα πρώτο κεφάλαιο, τον Σαρεγιάννη με αριστουργηματικό και εξαντλητικό τρόπο που είναι υπόδειγμα

ιστοριοδοφικής βιογραφίας και δίνει πλήρη εργογραφικό κατάλογο, τόσο των λογοτεχνικών και κριτικών κειμένων του όσο και των επιστημονικών (ερευνητικών και εκλαϊκευτικών) και διδακτικών έργων του.

Στον κατάλογο αυτό αναφέρεται και η κλασική θεωρητική και φιλοσοφική εργασία του «Essai sur le concept de la maladie en pathologie végétale» που δημοσιεύτηκε το 1951 στα χρονικά του Μπενάκειου Φυτοπαθολογικού Ινστιτούτου στα γαλλικά.

Το αριστουργηματικό γραμμένο αυτό κείμενο «με τις οξυδερκέστερες και διεισδυτικότερες παρατηρήσεις από όσες γράφτηκαν στον τόπο μας», όπως γράφει ο Κριμπάς, ελάχιστα έγινε γνωστό στη διεθνή επιστημονική κοινότητα: την εποχή που το έγραψε ο Σαρεγιάννης κυριαρχούσε